

פרשת נצבים – שבת קודש

(טו) רֵאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם
אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב
וְאֶת־הַמָּוֶת וְאֶת־הָרָע:

טו חֲזִי דִיהֲבִית קִדְמָךְ
יוֹמָא דִין, יֵת חַיִּי וְיֵת
טְבָתָא, וְיֵת מוֹתָא, וְיֵת
בְּשַׁתָּא.

טז"א את החיים ואת הטוב. זה תלוי בזה אם תעשה טוב הרי
לך חיים ואם תעשה רע הרי לך המוות. והפכתוב מפרש והולך
היאך:

(טז) אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצֹנֶךָ הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָלֶכֶת בְּדַרְכָּיו וּלְשֹׁמֵר
מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי
וְחַיִּית וּרְבִית וּבְרַכָּךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה
בְּאֶשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ:

טז דָּאנָא מְפָקִיד לָךְ,
יוֹמָא דִין, לְמַרְחָם יֵת יִי
אַלְהָךְ לְמַהָךְ בְּאוֹרְחָן
דְּתַקְנָן קִדְמוּהִי, וּלְמַטְר
פְּקוּדוּהִי וּקְיָמוּהִי
וְדִינוּהִי; וְתִיחִי וְתַסְגִּי
וּיְבָרְכְךָ יִי אֱלֹהָךְ,
בְּאַרְעָא דְאַתָּ עָלִיל
לְתַמְנָן לְמִירְתָּהּ.

טז"א אשר אנכי מצונך היום לאהבה. הרי הטוב ובו תלוי:
וחייית ורבית. הרי החיים:

(יז) וְאִם־יִפְּנֶה לְבָבְךָ וְלֹא
תִשְׁמַע וְנִדְחַת וְהִשְׁתַּחֲוִית
לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם:

יז וְאִם יִתְפַּנִּי לְבָבְךָ,
וְלֹא תִקְבִּיל; וְתַטְעִי,
וְתַסְגֹּוד לְטַעוֹת עַמְּמִיא
וְתַפְלַחֲנִין.

טז"א ואם יפנה לבבך. הרי הרע:

(יח) הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבֹד
תֵּאבְדוּן לְאֶת־אֲרִיכָן יָמַי
עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה
עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבוֹא שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ:

יח חֲוִיתִי לְכוֹן יוֹמָא
דִין, אָרִי מִיבֹד תִּיבְדוּן:
לֹא תִירְכוֹן יוֹמִין, עַל
אַרְעָא, דְּאַתָּ עֹבֵר יֵת
יַרְדְּנָא, לְמִיעַל לְתַמְנָן
לְמִירְתָּהּ.

טז"א כי אבד תאבדון. הרי המוות:

(יט) הִעֲדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים
וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה
וְהַקְלָלָה וּבַחֲרַת בְּחַיִּים
לְמַעַן תַּחֲיֶה אֶתָּה וְזֶרְעֶךָ:

יט אֶסְהִידִית בְּכוֹן
יוֹמָא דִין, יֵת שְׁמִיא
וְיֵת אַרְעָא חַיִּי וּמוֹתָא
יְהִבִית קִדְמָךְ, בְּרַכָּן
וּלְוֹטִין; וְתַתְרַעִי, בְּחַיִּי
בְּדִיל דְּתִיחִי, אֶתָּ וּבְנָךְ.

טז"א הִעֲדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. שֶׁהֵם קִיָּמִים
לְעוֹלָם וְכֹאֲשֶׁר תִּקְרָה אֶתְכֶם הָרָעָה יִהְיוּ עֲדִים שְׁאֲנִי הַתְּרִיתִי
בָכֶם בְּכָל זֹאת. ד"א הִעֲדוֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְגו' א"ל
הַקִּבְ"ה לְיִשְׂרָאֵל הִסְתַּכְּלוּ בַּשָּׁמַיִם שִׁבְרָאֲתִי לְשֹׁמֵשׁ אֶתְכֶם
שְׁמָא שְׁנוּ אֶת מִדָּתָם שְׁמָא לֹא עָלָה גִלְגַּל חֲמָה מִן הַמִּזְרַח
וְהָאִיר לְכָל הָעוֹלָם כְּעִנְיָן שְׁנֵאֲמַר וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ
הִסְתַּכְּלוּ בָאָרֶץ שִׁבְרָאֲתִי לְשֹׁמֵשׁ אֶתְכֶם שְׁמָא שְׁנָתָה מִדָּתָהּ
שְׁמָא זָרַעְתָּם אוֹתָהּ וְלֹא צָמְחָה אוֹ שְׁמָא זָרַעְתָּם חֲטִים
וְהִעֲלָתָה שְׁעוֹרִים וּמָה אֵלּוּ שְׁנַעֲשׂוּ לֹא לְשָׂכָר וְלֹא לְהַפְסֵד אִם
זוֹכִין אֵין מְקַבְּלִין שָׂכָר וְאִם חוֹטְאִין אֵין מְקַבְּלִין פּוֹרְעֲנוֹת לֹא
שְׁנוּ אֶת מִדָּתָם אֲתָם שְׁאִם זְכִיתֶם תִּקְבְּלוּ שָׂכָר וְאִם חָטְאֲתֶם
תִּקְבְּלוּ פּוֹרְעֲנוֹת עַל אַחַת כִּמָּה וְכִמָּה: וּבַחֲרַת בְּחַיִּים. אֲנִי
מוֹרָה לָכֶם שֶׁתִּבְחָרוּ בְּחֵלֶק הַחַיִּים, כְּאֵדָם הָאוֹמֵר לִבְנוֹ: בְּחַר
לִּי חֵלֶק יִפָּה בְּנִחְלָתִי, וּמַעֲמִידוֹ עַל חֵלֶק הַיִּפָּה, וְאוֹמֵר לוֹ: אֶת
זֶה בָּרַר לִּי, וְעַל זֶה נֶאֱמַר (תהלים טז, ה): "ה מִנֵּת חֵלְקִי וְכוֹסִי,
אֶתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי", הַנִּחַת יָדִי עַל גּוֹרֵל הַטּוֹב לוֹמֵר: אֶת זֶה
קַח לִּי:

(כ) לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשֹׁמֵעַ בְּקוֹל וּלְדַבָּקָה־בּוֹ כִּי
הוּא חַיִּיךָ וְאַרְךְ יָמֶיךָ לְשֶׁבֶת
עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאֶבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם:

כ לְמַרְחָם יֵת יִי אֱלֹהָךְ,
לְקַבְּלָא לְמִימְרִיהָ
וּלְאַתְקַרְבָּא לְדַחֲלִתִּיהָ:
אָרִי הוּא חַיִּךְ, וְאוֹרְכוֹת
יוֹמָךְ לְמַתָּב עַל אַרְעָא
דְּקִיָּים יִי לְאַבְרָהָם
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב, לְמַתָּן לְהוֹן.